

AKTUALNO Uz Muzej prekinutih veza postavljen u sklopu S BIVŠIM LJUBAVIMA U

Barbara MATEJČIĆ

Tužne su te bivše ljubavi. I ne samo onda kad su sasvim friško bivše, u onim osjetljivim danima ili mjesecima kada nema toga što vas ne može podsjetiti na vrijeme dok ste bili sretni udvoje, od najblesavijih romantičnih komedija do slučajnih razgovora na ulici, a istodobno se trudite temeljito zaboraviti, izbrisati svaki podsjetnik na bol. Očistiti emocionalnu memoriju kako biste mogli mirni naprijed, ususret nekom novom s kim će se ponovo ta memorija ispuniti. Neki tom procesu 'čišćenja' pristupaju odrješito, kao narkomani koji se 'skidaju' bez metadona, i odmah svaki podsjetnik uništavaju, čuvaju se boli što se javlja pri pogledu na predmet u kojemu je ostala kondenzirana sreća. Bivša sreća. »Kao da me ostrim mačem odsjecaš od sebe«, rekao bi Slavko Mihalić.

Drugi su slabiji, ne mogu se istrgnuti tek tako pa čekaju da vrijeme prođe, da prašina sama od sebe napada i na sjećanje i na predmete. Pa kad konačno vrijeme odradi svoje, u nekom od generalnih čišćenja pobacaju ono čemu više ne pridaju značenja. I među jednim i među drugima rezultati su u konačnici često takvi da, osim vlastitim sjećanjem, ničim ne bi mogli potvrditi da su zaista s nekim bili u ljubavi. A takvo pražnjenje zapremni-

ne ljubavi zna uključivati više od samih materijalnih emotivnih dokaza pa se onda bivše ljubavi nakon nekog vremena više ne spominju, kada se sretnu, na pozdrav si samo klimnu glavom, kao da ih nikada nije bilo, a kamoli da se nekoć nisu mogli sjetiti ničeg važnijeg od jedno drugog. Zbog toga su bivše ljubavi tužne i zbog toga Amelie Nothomb ima pravo kad piše da je svijet pun ubojica - ljubavi koji sebi dopuštaju da zaborave one koje su voljeli.

di koji sebi dopuštaju da zaborave one koje su voljeli.

Ako ste ikad zamišljali da postoji neki paralelni svijet u kojemu su te ljubavi nastavile životom za koji im se na počecima činilo da je jedini moguć ili makar da postoji neko pristojno groblje tih ljubavi, onda je Muzej prekinutih veza najbliži toj ideji. U sklopu 40. zagrebačkog salona pokrenuli su ga Olinka Vištica i Dražen Grubišić i ima dvije varijante: onu s materijalnim izlošcima koja se može razgledati do 14. svibnja u sklopu Salona u zagrebačkoj Gliptoteci HAZU i virtualnu na adresi www.brokenships.com. To je valjda prvi muzej koji se tiče ama baš svih i kome za postav svatko može nešto ustupiti, naravno pod pretpostavkom da su predmeti preživjeli čišćenje.

Ono što je lijepo u običnosti tog muzeja jest baš to što diže kolektivni spomenik ljubavima, i to onima bivšim čije dionice na imaginarnoj emocionalnoj burzi ne vrijede ništa. I čini to u vremenu inflacije glagola 'voljeti', kad se jednako lako izgovara 'zauvijek' i 'nikad više'.

Iako ima nešto ekshibicionističko u izlaganju vlastitih intimnih predmeta, pa slijedom toga i voajersko u promatranju njih, Muzej prekinutih veza ne ostavlja ni blizu onaj dojam vulgarnosti kao javne ispovijesti poznatih u medijima. Muzej je namijenjen anonimnim ljubavima i iznosi samo jedan mali podsjetnik na te ljubavi na temelju kojega svatko može nadograditi priču kakvu želi.

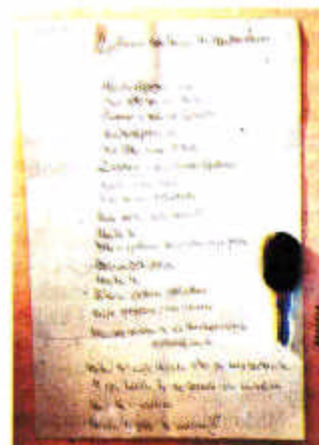
A lako ih je izmaštati jer su, parafrazirajući onaj slavni Tolstojev početak »Ane Karenjine«, sve sretnje ljubavi nalik jedna na drugu.

Čak je i kontejner metaforički prikladan prostor Muzeju prekinutih veza. Ono što nije završilo u stvarnom kontejneru, što je, kako bi rekli osnivači Muzeja, preživjelo napade 'emotivnog vandalizma', našlo je mjesto u muzejskom kontejneru.

SEDAM DANA KULTURA

► U običnosti Muzeja prekinutih veza lijepo je baš to što diže kolektivni spomenik ljubavima, i to onima bivšim čije dionice na imaginarnoj emocionalnoj burzi ne vrijede ništa

Ispovjedaonica u Muzeju

Muzej prekinutih veza u sklopu Zagrebačkog salona smješten je u omanji kontejner postavljen u dvorište Gliptoteke. Pred ulazom u kontejner je žuta vespa koja je, kako navodi bilješka, dvije godine u garaži čekala na popravak, ali nije dočekala da se par na njoj vozi jer se u međuvremenu raspao. U kontejneru je šezdesetak izložaka, od onih koji postoje u valjda svakoj vezi na ovome svijetu do nešto posebnijih. Svaki od njih prati kratka bilješka donatora. Tu su svječice za bor, ručno izrađena čestitka za Valentino na kojoj je 'Volim te' ispisano na 27 jezika, erotski masažer tjemena, šarene muške gaćice, role, dnevnik među kojima je jedan star više od trideset godina, šibice, nepotrošeni parfem, brodska zastavica kao uspomena na prvi seks, prazna

boca medovače, šal, grijač za bob (!), kabanica, albumi Massive Attacka i Portisheada kao soundtrack ljubavi...

Iznenađujuće je da je čest osjećaj koji donatore vezuje uz predmet, sudeći prema zapisima, gnjev i promašenost ljubavi koja je završila. I to je uglavnom ženska ljutnja. Tako je jedan medvjedić s natpisom 'I love you' popraćen tekstom 'Laž, laž, prokleta laž', a ostao je sačuvan samo zato što on nije ništa skrivio, nego 'kreten koji mi ga je poklonio'. 'Kreten' se spominje i uz jednu plastičnu šablonu, a tu je i predmet ostao za 'proračunatim gadom'. Mora da se radi o netom prekinutim vezama.

U sklopu kontejnera je i isповjedaonica u kojoj možete snimiti ispovijed o nekadašnjoj ljubavi.

40. zagrebačkog salona

KONTEJNER

Ljubavi zaključane u virtualnom svijetu

Uz 'stvarni' Muzej prekinutih veza čiji se postav može vidjeti u Gliptoteci HAZU, postoji i virtualni čija je adresa www.broken-ships.com. U njemu svatko može zakupiti svoj dio web memorije i u njega pod vlastitim imenom pohraniti sve što nosi zajednički nazivnik nekadašnje veze.

Za sve kojima je sjećanje na neuspjelu vezu još bolno, postoji mogućnost da sami sebi 'zaključaju', odnosno zabrane pristup 'okidačima sjećanja' na tri, šest mjeseci ili koliko već oporavak traje. Kasnije, kad vrijeme učini svoje, imat ćete sačuvane uspomene. Također se može ostalim posjetiteljima zabraniti pristup nekim od 'dokača' vaše ljubavi. Ostatak je slobodan za razgledavanje, a za sada su u virtualnom Muzeju pohranjeni e-mailovi, fotografije i SMS.

1 Muzej prekinutih veza smješten je u kontejner postavljen u dvorište Gliptoteke

2 Simbadove šlapice naputovale su se prije nego što su završile u Muzeju

3 Ručno izrađena čestitka na kojoj je na 27 jezika ispisano 'Volim te'

4 Dnevnici su neizostavni dio inventara u muzeju ovog tipa

5 I prazna boca medovače nekoga podsjeća na bivšu vezu

